

Avsender: [Øystein Berg \(oberg@drammensnett.no\)](mailto:oberg@drammensnett.no)

Tema: En kul tur...

View: [Complete Thread \(4 artikler\)](#)

[Original Format](#)

Nyhetsgrupper: [norge.buskerud.drammen](#)

Dato: 2001-05-17 01:00:04 PST

<t> En kul tur!

<i> To barn og to voksne, en oppblåsbar gummibåt, påhengsmotor, redningsvester, lue, vanter, kamera og en stor porsjon nysgjerrighet. Mer skal ikke til for å ta en høsttur på vannet. Og ekstra morsomt er det når vannet er en elv som slynger seg gjennom både boligområder og dyrket mark i Øvre Eiker.

<mt> Liksom Bellona

 Det er lav høstsol og blå himmel. Det er kjølig klar luft og stillongs under langbuksa- lørdag kl. 12.30 står Marte (13), Jonas (8), pappa Peder Blindheim og undertegnede klar for utflukt i ukjent farvann. En lånt gummibåt av merket Zodiac og en firehestekrefters påhengsmotor er gjort klar for turen Hokksund - Vestfossen - Hokksund. Hvordan ser Øvre Eiker ut sett fra Vestfosselva og er det i det hele tatt mulig og komme seg opp og ned uten å ødelegge båt og motor? Vi skulle iallfall gjøre et forsøk. Det ser lovende ut til og begynne med. Båten er riktignok liten men det går akkurat å putte fire stykker om bord i den lille farkosten. Fleipen går raskt da Marte oppdager et kloakkrør som munner ut i den ca. 15 meter brede elven. Er vi liksom Bellona og Greenpace på tur...eller?

<mt> Garn på tvers

Noen har strukket et fiskegarn på tvers av Vestfosselva ved munningen mot Drammenselva. Om det er for å fange opp fisk eller smårusk som flyter i elva vites ikke, men vi unngikk med et nødsrik å få garnet i propellen og derved avbrutte turplaner. Vel forbi garnet og rundt svingen dukker den første veibrua opp. Den virker mer majestetisk sett fra vannet enn gjennom frontruta på bilen. Brofundamentet står midt i elva og vi lister oss forbi vel vitende om at fyllmasse, gamle sykler og annet rusk og rask kan ligge akkurat der. Og det gjør det. Små og store steiner, en veibukk tilhørende veivesenet og annet småtteri ligger på bunnen. Strømmen har nok et par knops fart og enkelte steder mer enn det, men fire hestekrefter holder fint. Langsamt og sikkert putrer vi oppover Vestfosselva. Ny bru - denne er for syklistene og gående. Vår vinkel avslører rørgater for telefon eller elektrisitet, taggekunst og søppel. Sånn sett er elvebredden utsatt. Noen folk dumper dessverre skrotet sitt bakerst i hagen eller ved brukaret, ned mot Vestfosselva. Etter gangbrua kommer jernbanebrua. En flott klinkbygget stålbru anlagt på solide granittblokker. Heldigvis var det ikke noe tog som passerte akkurat da vi listet oss forbi under brua.

<mt> Slynger seg i landskapet

Det er nesten som om man var på vei oppover en sideelv til Amazonas. Piletrær henger utover elva, krattskogen vokser tett og gjør tilgjengeligheten til vannet vanskelig mange steder. Elva slynger seg oppover mot Vestfossen i langsomme, ja nesten dovne buer og vannet er grunnest i innersvingene. Alt man har lest om elver og elvedelta stemmer i Vestfosselva også. Vannet drar med seg sand og grus og legger det fra seg i små sandbanker her og der. Marte og Jonas henger over ripa for å se om det er dypt nok der vi kjører. Pappa Peder får beskjed om høyre-venstre og sakte fart. Det er kanskje ikke så viktig å tenke

babord og styrbord når man er i gummibåt 20 km. fra kysten. Hastigheten er heller ikke stor, så får vi tid til å oppleve at Øvre Eiker virkelig er vakkert der vi passerer i den lille farkosten. Mektige tuntrær, små skogholt, enda et par broer, små brygger, haver med grillplass og utemøbler ned mot vannet, bondegårder og nypløyde åkre.

<mt> Vasspest

Et skilt forteller oss at vasspesten spres med båter og fiskeredskap. Og vasspest er det i Vestfosselva. Lange trådaktige planter med grønske på. Uten på noen måte å være ekspert aner det meg at nitrogenbindingene som følger i kjølvannet av avrenning fra åkrene er hovednæring for vasspesten. Desto mere gjødsel på åkrene, jo mer næring til vasspest og lignende plantearter.

Men forhåpentligvis er det med vasspest som med annet ugress. Det nytter å luke. Og det burde være mulig å høste inn vasspest på samme måte som man høster tang og tare til alginatproduksjon.

<mt> Tømmerfløting og fiskeoppdrett

Langs vannveien opp til Vestfossen ser vi flere steder minner etter tømmerfløtingen som varte fram til for noen tiår siden. Pelerslått ned i elvebunnen ble brukt til å fortøye tømmer i og/eller så fungerte de som styring slik at tømmer på vei nedover ikke hopet seg så lett opp. En siste liten grunne markert med slike pelerslåtter passerer og vår oppblåsbare farkost ender ved kraftstasjonen i Vestfossen. Der er det unbønnhørlig slutt hvis vi da ikke vil bære båten opp ved siden av fossestryket, over veien og sette den ut på kanalen som går forbi Fossesholm til Fiskumvannet.

Vi lar gummibåten ligge ved kraftstasjonen, men tar oss til fots opp til oversiden av selve fossen i Vestfossen. Der møter vi en smilende Lauritz Guterud fra Eikern Fiskevernforening. Vi spør pent om han har noen oppdrettsfisk eller yngel vi kan se på og han viser oss inn til det aller helligste. I to kummer i fiskevernforeningens lokaler svømmer stamfisken til den ørreten som settes ut i Eikern. Det er fisk på opptil seks-syv kilo som hvert år blir foreldre til ny yngel. I en kum er det hannfisk, i den andre er det hunfisk. Og til våren kommer det igjen nyklekket yngel fra fiskevernforeningens klekkeri. Visstnok det eldste i hele landet.

<mt> Halve tiden

Etter omvisningen er det ned i gummibåten igjen. Vi brukte halvannen time opp, men håper at det vil gå fortere nedstrøms. Båten er nemlig ikke særlig komfortabel så man blir fort litt støl i beina.

Hvis vår betraktning om at elven har en fart på ca. to knop stemmer, blir det nå en nedoverfart på fire-fem knop isteden for de ca. to vi hadde oppover.

Vi hadde bitt oss merke i de vanskeligste partiene så vi hadde peiling på hvor vi måtte være ekstra oppmerksomme i forhold til sandbanker og vasspest.

Uansett om utkikken var aldri så god fikk vi vasspest i propellen tre-fire ganger. Det voldte ikke større problemer enn at vi måtte stoppe motoren, vippe den opp og renske unna med fingrene.

Noen sauer stod og glante langs elvebredden, ender flakset med vingene og skjente nedover elven foran oss og flyklubben var over oss med både motor- og seilfly. Det var en idyllisk lørdags ettermiddag.

På tre kvarter var vi tilbake til utgangspunktet og det var nøyaktig halvparten av den tiden vi brukte oppover.

<mt> Sett nedenfra

Elven er mellom 10 og 25 meter bred hele veien men enkelte steder er det relativt grunt, kanskje ikke mer en 50 - 60 cm. Hele veien renner elven i vakkert kulturlandskap der man får en ny innfallsvinkel på et område en vanligvis bare passerer i bil.

Det er ingen fossefall eller vanskelige stryk mellom Hokksund og

Vestfossen så det er fullt mulig å ta den turen med større båter enn den vi hadde bare den er flatbunnet. Men en må se seg godt for og være forberedt på å få vasspest i propellen.

Det er også utmerket å bevege seg i kano eller kajakk på Vestfosselva, noe lokalbefolkningen tydeligvis allerede gjør. For det ligger mange kanoer bak i folks hage langs Vestfosselva.

Fin tur, sa Jonas da vi pakket sammen båten. Kult, sa Marte. Kul tur, tenkte jeg og..... kultur. For det var det det var - en kulturtur!

--

Øystein Berg Drammen
oberg@drammensnett.no

<http://home.online.no/~oberg/>